

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Városi közgyűlés.

— Második nap. —

Pécs, 1899. december 12.

Szavazással és választásokkal kezdődött a mai közgyűlés is, csak hogy ma már nem kenyeret osztogattak, legfőleg az egyes városatyák *lelke és szíve vágyát* teljesítették, mikor beválasztották őket egyik-másik bizottságba.

Az első vita a városi pénzek elhelyezésének kérdésénél támadt, de nem nagy port vert föl, mert *Záray* Károly csak a jövőre való megszívlelés végett ajánlotta a tanács figyelmébe, hogy ne csak a most kijelölt három pénzintézetet, hanem valamennyi helybeli megbízható pénzintézetet jelöljék ki a városi pénzek elhelyezésére.

A számvevőszéki, pénztári, javadalmi és fogyasztási hivatalok és pénztárvizsgálatok szabályrendeletei kerültek ezután sorra, a melyeknél a főispán bizonyoságot tett róla, hogy jobb az emlékező tehetsége, mint a tisztelt városatyáké, mert megemlékezett róla, hogy a közgyűlés csak nemrég határozatot hozott, mely szerint szabályrendeleteket csak úgy vesz tárgyalás alá, ha azok tervezetei előbb kinyomatva, a bizottsági tagok között tanulmányozás végett kiosztva voltak. Minthogy pedig a számvevői és pénztári szabályrendeletek nem lettek kinyomatva, kérdést

intézt a közgyűléshez, hogy nem kívánja-e azok előzetes kinyomatását.

A közgyűlés többsége azonban elfogadta a polgármester érvelését, hogy ez szükségtelen, mert ezek a tervezetek különös szakértelmet igényelnek s azokat a szakközégek lelkiismeretes alapossgal állították egybe. Elhatározta tehát a többség, hogy a saját korábbi határozatát nem tartja meg, hanem rögtön belefog a tárgyalásba; csak az hiányzott, hogy határozatilag kimondja azt is, miszerint ezentúl csak azokat a szabályrendelet-tervezeteket kell előzetesen kinyomatni, a melyek nem lettek kellő szakértelemmel és lelkiismeretességgel előkészítve.

De meg is büntette aztán a főispán a közgyűlést következetlensége miatt azzal, hogy elrendelte a terjedelmes tervezetek fölolvását, ami eltartott jó egy óra hosszáig s nem használt semmi kísérlet arra nézve, hogy olvasatlanul szankcionálbassa a közgyűlés azokat a szabályzatokat, a melyekhez a polgármester szerint a városatyák ugysem értenek.

Mikor aztán elmúlt a hosszas fölolvás keserű pohara, sorra került egy nagyon aktuális kérdés: a módosított vízvezetési szabályrendelet tárgyalása. Itt aztán szabad folyást nyert mind az a keserűség, amely a város lakosságában fölgyűlemlett a vízvezeték szabad folyásának korlátozása miatt.

Mutnyánszky Béla indítványt is tett, hogy előbb kérünk vizet, aztán szabályrendeletet. Hosszu vita indult meg erre afölött a kérdés fölött, hogy tárgyalják-e a szabályrendeletet, vagy ne. Hasonló hosszadalmassággal járt a szavazás is, mert a föllállással való szavazással nem tudtak boldogulni, a névszerinti szavazás eredményének hivatalos konstatálása pedig nem egyezett meg egyes városatyák jegyzéseivel. Szavaztak tehát másodsor is névszerint s ekkor azt igazolta az eredmény, hogy a privat jegyzéseknek volt igazuk a hivatalos jegyzéssel szemben, mert 30 szóval 31 ellenében elhatározta a közgyűlés, hogy a vízvezetési szabályrendeletet nem is veszi tárgyalás alá.

Ekkor az idő már fél egyre járván, a főispán a tárgyalás folytatását holnap (szerda) d. e. 9 órára tűzte ki. Ekkor első sorban a postapalota számára indítványozott kisajátítások ügyében fog döntés történni. Reméljük, hogy városatyáink pontosan fognak holnap megjelenni a város újabb megsarcolását megakadályozni, vagy akik az áldozatot meghozandónak tartják, kivenni részüket a felelősségből is.

Pontban 9 órakor nyitotta meg az elnöklő főispán a mai folytatólagos közgyűlést, melyen először is a tegnapi ülés jegyzőkönyvét olvasta föl a főjegyző, a mi — tekintettel arra, hogy a polgármester jelentése egész terjedelmében lett beiktatva a jegyzőkönyvbe s

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A század alkonyán.*)

— Reflexiók. —

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Túl az ifjukornak naptényes virányain, a hegy kanyargó ösvényén egy férfi halad. Elhagyta a város poros levegőjét, terhére van az emberek társasága. Csalódása rég megtörte lelkesedésének messzevágó szárnyát s visszadobva a kietlen jelennek hervadás borult a kedvére, a természetben keres iratos balzsamot fájó szívére. Szótlanul bolyong a magány csendes utain, melyekre mint lepergő könyvek hullanak a hervatag ősz megsárgult levelei. Bucsulénye ősi hervadásnak öleli át lemondó érzellemmel, kedvetlensége új és újabb hullámokat vet a lelkére. S ahogy főlebb ér, ahogy közelebb küzdi magát az éghez, szívverése gyorsabb, lélekzete könnyebb s lelke eltelve a természet kincseinek nagy tömegével, mohó vágygyal iszsza az idegringató béke malasztját. Tekintete áthatóbb, nézése tisztább lesz. Látására nem ver békót a gyárak poros kőszénfüstje s szíve gyönyörrel fürdik meg a felhőtlen ég fáradt fényében. S ahogy szirt-oromra dőlve letekint a mélybe, önkéntelen

törnek elő lelkéből a felszabadult gondolatok s szárnyra kél a képzelem s nagyszerű képek körvonalai bontakoznak ki előtte: főséges dolgok sorozatát tárja eléje az emberi tudás fejlődése, a letűnő század csodás haladása...

Amint nagysokára megtisztult a vértől és sártól, melyben született e század, reá bocsátotta hajóját a tudomány óceánjára s új felfedezésekkel és találmányokkal nagyobbítá a művelődés kincsházát. Odáig jutottunk e téren, hogy amitől az előző kor embere rettegett és félt, a modern embert szolgálja mindennap. Villámmal utazunk, napsugárral rajzolunk, a levegő hullámain küldjük gondolatainkat. Rendkívüli nincs is már semmi s a lehetetlen is könnyűnek látszik. És e bámulatos emelkedés és kábitó magasság, a szinte lehetetlen nagyság és dicsőség ellenére is mindenfelé könnyes szemek s vesztett remények bánata ül az arcokon! Érezzük, hogy hijával vagyunk valaminek, a mit fájdalomában boldogságnak nevez a boldogtalan emberi szív. Nincs béke, nincs megnyugvás, nincs boldogság sehol. Békétlenség civódik a szegények kunyhóiban s a gazdagok szalonjaiban elégedetlenség. Nincs nyugalom sem az országházában, sem a munkások gyűlésein; ideges türelmetlenség vett maradandó lakást a milliómosok boudoárjaiban s a gyárak műhelyeiben; nincs béke a városok palotaiban a falvak repkény-ölelte házikóiban hiába keressük a boldogságot. Ugyan miye hiányzik e századnak,

hogy elégedetten mosolyogni nem tud? Te elbizakodott, gögös század, miért vet a bú sötét felleget arcodra? Miért? Az a csonkaszárnnyu madár miért sir oly panaszosan? Az a lepke miért vergődik a porban tehetetlenül? Miért? A madárnak ki van tépve a szárnya, a lepke szárnyáról le van törölve a himpor, melylyel a magasba emelkedhetnék. Békóban silylik az emberi lélek rajongó érzése, tudatlan kezek letörölték róla az idealizmust, a magasra törés himporát.

A felfedezések eredménye és a nagy találmányok dicsősége elbizakodottá tették századunkat. Minden erejével reá vetette magát a tapasztalati ismeretek terére s ki akarja a gondolkozásból zárn mindazt, a mit nem érzéki megismerés útján sajátíthatunk el. S mivel nincs oly egyszerű tétel a világon, a mely gyökerével a végtelenig nem nyulna vissza; mivel a gyakorlati tudás csak a végesnek határvégéig, a végtelennek mesgyéjére vezet az értelmet, természetes, hogy a lélek, melynek arányosított tárgya a végtelen, nyugalmat nem talál. Mivel a kutatás új módszere, az empirizmus tiltja eltogadását annak, amit exact igazságnak nem ismer meg az ész, kormány és irányító nélkül küzköd az elme a bizonytalanságban háborgó tételek tengerén.

És ami ez erőt-emésztő harcban a legtöbbet szenved, az az emberi szív, melyet üresen hagy a legdicsőbb találmány, betölteni nem tud a legnagyobb felfedezés. Mit is hasz-

*) Felolvasta a szerző a „Pécsi Kath. Kör.“ dec. 10-én tartott felolvasó estélyén.

igy újra fölolvassa — meglehetősen próbára tette a városatyák türelmét. El is tartott a jegyzőkönyv fölolvására egy jó félóraig, mire az többrendbeli helyesbítés után hitelesített s kezdetét vette a tárgysorozat folytatólagos elintézése.

Bizottsági tagválasztások.

A közigazgatási bizottságból a tolyó év végével kilépnek: *Egry József, Jobst László dr., Kindl József, Ráth Máttyás és dr. Szeredy József.* Ugyanők titkos szavazás útján az 1900—1901. évekre újra megválasztottak, még pedig *Jobst László dr. 52 szavazattal, Kindl József 49, Szeredy József dr. 42, Egry József 40, Ráth Máttyás 33 szavazattal.* Ezen kívül még kapott *Erreth János 27 szavazatot, Tamásy Ferenc 12 szavazatot, Ruepprecht Nándor és Ladányi Sándor 1—1 szavazatot.*

Az igazoló választmányba a jövő évre megválasztottak: *Fekete Mihály, Hartl Ferenc, Hoffmann Lajos, Kelemen Mihály és Kindl József.*

A számonkérőszék tagjaiul a jövő évre *Bolgár Kálmán és Szeredy József dr.* választottak meg.

A loavatató bizottság elnökévé *Egry József,* alelnökévé *Kelemen Mihály* választottak meg.

A távollevő és teljesen ismeretlen hadköteleseket puhatoló bizottság tagjai lettek: *Cirják Ignác, Dobszay Antal, Graumann János, Hirschfeld Samu, Járányi József, Katits József, Károly Ignác, Magenheim József, Papp József, Perls Ármin dr., Ráth Máttyás, Rausch József, Schmelcer Ferenc, Tamásy Ferenc, Tiefenbacher Nándor, Végh András, Vidakovits György és Weiler Nep. János.*

A hegyrendőri bizottságba a jövő évre a következő 21 tag választottott be: *dr. Bodó Aladár, Csígyó János, Egry József, Fekete Mihály, Károly Ignác, Sillay Béla, Tamásy Ferenc, Teleki Zsigmond, Berec Károly, Dobszay Antal, Erreth János, Horváth Antal, Maletter Rezső, Papp József, dr. Szeredy József, Szuly János, dr. Toldi Béla, Tiefenbacher Nándor, Trixier Alajos, Krausze Ignác és Jankovits József.*

Az árvaszéki kültagok között megüresedett helyre *Hartl Ferencet* választotta be a gyűlés.

A városi javadalmak kezelésének ellenőrzésére a Tanács mellé rendelt bizottságban

megüresedett tagsági helyre *Tamásy Ferencet* választották be.

A törvényhatósági szakbizottságok

a következő három évre alakítottak meg ezután a következőleg:

Jogügyi bizottság: *Bánffay Simon, Bolgár Kálmán, Bodó Aladár dr., Egry Béla dr., Egry József, Erreth János, Fodor Pál, Horváth Antal, Jobszt László dr., Kaufer Jenő dr., Krasznay Miklós dr., Maletter Rezső, Mutnyánszky Béla, Miltényi Miklós dr., ifj. Némethy József, Nemes Vilmos dr., Pleininger Ferenc, Stern Károly, Szautter Gusztáv és Szuly János.*

Itt *Záray Károly dr.* közbekiáltott: ne tovább! Indítványozza, hogy a szakbizottságok ne csak ügy hasból alakittassanak meg, hanem a bizottsági tagokat szólítsák föl, hogy jelentkezzenek, milyen bizottságokban akarnak résztvenni.

Tróber Aladár dr. főjegyző erre általános derűség között megjegyzi, hogy ez a föl-szólitás megtörtént és éppen a föl-szólitó *Záray Károly* be is jelentette, hogy ő *szíve és lelke óhajta szerint* a kórházi és a rendészeti bizottság tagja óhajta lenni, a mely óhajta teljesítve is lett.

Záray ezt elismeri, de azt hitte, hogy csupán csak őt érte a szerencse, hogy föl-szólitották. Mire folytatták a szakbizottságok megalakítását a következőkben:

Gazdasági választmány: *Cserta Antal, Cirják Ignác, Deák József, Dobszay Antal, Eizer János, Egry József, Graumann János, Göbel Kálmán, Gyimóthy Gyula, Höffler János, Horváth Kokán György, Járányi József, Katits József, Kindl Ferenc, Körösty József, Krisztián György, Ladányi Sándor, Littke József, Papp József, Piacsek Gyula, ifj. Petrovits István, Ráth Máttyás, Rausch József, Schapringer Gusztáv, Spitzer Jakab, Stern Károly, Tamásy Ferenc, Tiefenbacher Nándor, Weiler Nep. János és Vidakovits György.*

Pénzügyi bizottság: *Auber Gyula, Beck Gyula, Dragonescu Döme, Eizer János, Erreth Kálmán, Göbel Kálmán, Horváth Antal, Kindl József, Krausze Ignác, Krausz Jenő dr., Kammerer Ferenc, Littke József, Mutnyánszky Béla, Schapringer Gusztáv, Schwabach Zsigmond, Tamásy Ferenc, Teleky Zsigmond, Ullmann Károly, Weiller N. János és Záray Károly dr.*

Építési bizottság: *Cserta Antal, Dobszay Antal, Egry Béla dr., Egry József, J. Engel József, Hillebrandt Ferenc, Horváth Antal, Höffler János, Kindl Ferenc, Körösty József, Krasznay Miklós dr., Löwy Lipót dr., Piacsek Gyula, Rath Máttyás, Ruepprecht Nándor, Spitzer Jakab, Tamásy Ferenc, Tiefenbacher Nándor, Vidakovits György és Zsolnay Vilmos.*

Közvilágítási, vízvezetési és csatornázási bizottság: *Bodó Aladár dr., Dischka Győző, Egry József, J. Engel József, ifj. Erreth János, Göbel Kálmán, Hillebrandt Ferenc, Horváth Antal, Incédy Dénes, Járányi József, Johann Béla dr., Károly Ignác, Kelemen Mihály, Kindl József, Kindl Ferenc, Klein Jakab, Piacsek Gyula, Ráth Máttyás, Ruepprecht Nándor és Schapringer Gusztáv.*

Közürendészeti bizottság: *Auber Gyula, Bolgár Kálmán, Bodó Aladár dr., Cirják Ignác, Eizer János, J. Engel József, Erreth Kálmán, Fodor Pál, Göbel Kálmán, Jobszt László dr., Károly Ignác, Kaufer Jenő dr., Krasznay Miklós dr., Maletter Rezső, ifj. Némethy József, Papp József, Rausch József, Taizs József, Vidakovits György és Záray Károly dr.*

Kórházi szakbizottság: *Beck Gyula, Bodó Aladár dr., Cserta Antal, Daempfl Imre, Göbel Kálmán, Hartl Ferenc, Höffler János, Károly Ignác, Kelemen Mihály, Kindl Ferenc, Ladányi Sándor, Maletter Rezső, ifj. Némethy József, Papp József, Pataky Lucidus, Reinfeld Imre, Scholc Gyula, Stern Károly, Troll Ferenc és Záray Károly dr.*

Temetőrendezési bizottság: *Cirják Ignác, Dischka Győző, Höffler János, Horváth Antal, Incédy Dénes, Járányi József, Kindl Ferenc, Krisztián György, dr. Löwy Lipót és Mihálovits György.*

Közegészségügyi bizottság: *Bodó Aladár dr., Cirják Ignác, Dischka Győző, Daempfl Imre, ifj. Erreth János, Göbel Kálmán, Horváth Antal, Höbbling Miksa dr., Johann Béla dr., Kelemen Mihály, Krasznay Miklós dr., Ladányi Sándor, Löwy Lipót, dr., Maletter Rezső, Papp József, Pataky Lucidus, Schönherr Mihály, Salamon József, Schneider István és Taizs József.*

Végül a *szegényügyi választmányban* megüresedett helyekre megválasztottak: *Schwabach Zsigmond, Fodor Pál, Hartl Ferenc, Vidakovits György és Horváth Kokán György.*

A *közvágóhid építését ellenőrző bizottság*

nál az embernek az ész legszebb vívmánya, ha zord, borús gondok árnya vonul át lelkünkön s műveletlen kezekkel tépi szívünket a fájdalom? Ilyenkor a villám és gőz, a század fejlődésének leghatalmasabb tényezői is csak arra jók, hogy előbb hozzák meg szeretteinkről a gyászhirot; hogy még egyszer odasiessünk a halalos ágyhoz, a melyben a mi boldogságunk vivja utolsó tusáját, de megmenteni, vigasztalást nyújtani a tudomány nem képes. »Nincs más balzsama a sebzett sziveknek, mint a szeretetből eredő részvét. S a szenvedés bús óráiban egy csepp szeretet többet ér az eszmék oceánjánál.«

De ha nincs más igazság, mint amit érzelmeimmel megismerhetek, akkor a szeretet üres szó, a szív nemes gerjedelmei hiába való álmok; önzés kormányozza gondolatainkat s tetteinket. És a mi századunk e sebekből beteg, azért oly boldogtalan.

A materializmus, mint a biztosan élő tudóvész, mélyen beleette magát e század lusta vérebe. Kegyetlen pusztítást visz végbe már a gyermekkorban, kiméletlenül tépi le az élet napsugaras tavaszán nyíló bimbókat. Tisztátalan kezekkel nyúl bele az ideálisan hangolt ifjú aranyos világába és olyan hamar perzseli le lelkéről az élet poezisét, oly gyorsan hervaszítja el az élet érdekességét. A kísértés sötét örvényétől eltűnik érzéseinek csillogó pompája, elcsitul lelkesedésének piros jókedve s ami előbb szent érzések derűjeként fogta át szívének nemes vágyait, az ifjúkor zománca megtöri, himpora fényét veszti. Hova-tova megroppan a teste, elgyöngül a lelke, mint

földrengéskor a szilárd vár fala. Csoda-e aztán, ha férfi-korba lépven roskatag öregként görnyedez az élet zsarnoksága alatt, agyongyötört idegei, fonnyadt izmai nem bírják elviselni súlyát? Csoda-e, ha mind ritkábbak lesznek a klasszikus jellemek nagy alakjai? Az önzetlen hazafi megtépett vágyait lenéző göggel mosolyogja meg a kis óriás, ki térden csúszva eseng a hatalom mosolyáért. Az ideálista megkristályozódott nézeteit, a múltnak ezer éven át tiszteletben tartott meggyőződését bíráló bonckés alá fogja s gondtalanul veti el valamely tegnap promoteált gyermek-tudós.

Az eszményi célokért való lelkesedést lenyűgözi a kenyérért való küzdelem; a lélek szent inspirációja, az ihlet bele temetkezik a hivatal akta-csomóiba, a nemes törekvések forrását kiapasztja a rangkórság. A férfi-jellem disze, éle, az önérzet összezsugorodik, kihívó frivolsággal lép alkura a haszonnal. Az élet jó kedve megvénül, csak a gyönyörnek éhes szája lesz mind nagyobb, úgy, hogy elnyeli végre az égi tehetség utolsó rongyait is. Kialudt a szentélyben a szent tűz, csak az etikett hamis mosolya játszik a dűledező romok között, hogy himes fátyolával takarja el a szív ürességét.

Ime ily sivárak lettek a mi közállapotaink, így pusztultak ki — mint díszet vesztett ligetből a dalos madarak — közfellegasunkból a léleknemesítő erények: az önzetlenség, nagylelkűség, ember- és hazaszeretet, erkölcs és becsület. Ezért oly szomorú, oly ideges a századvég gyermeke, ezért sir fel jajokkal terhesen a mai társadalom.

Az elégtelenség morájában mintha újra hallanám a régi Róma barbár társadalmának panasz-szavát; mintha újra hallanám sóhajait azoknak a szerencsétleneknek, kik hitetleneknek születvén remény nélkül éltek, hogy nem szeretve s nem szerettetve haljanak meg; mintha újra az egész világ esengne a Szabadító után, ki megsegítse a gyengét, megvigasztalja a szenvedőt, megnyugtassa az elhagyottat, felvilágosítsa a kételkedőt.

Korhadt időknek moh-lepte emlékein elmerengve, messzi haragnak égi varázsa ömlik a szívembe. Nagy ünnepek érzése mint a madárdal, mint a napfény derűje, mint az orgona-bokor illata hull a lelkemre. Lelkesen zúg fel az égbolt, a föld szent örömben reszket; kerub-karnak glóriája zendül, fényes csillag bűvös sugára világosítja meg szegény pásztorknak, jelzi bölcs királyoknak az utat, hol megtalálják a békesség fejedelmét. Oldódjál rabláncaidtól, emberi öntudat méltósága, emeld fel ragyogó szárnyaidat a föld porából égi honodhoz, emberi lélek! Im ott Betlehemnek pusztájában hangzik az égi követség békesszózata: »Dicsőség mennyben az Istennek, békesség földön az embernek!« S e tanítás nyomán összeomlanak az önzés és irigység korlátai s a romokon életre kel az eszményi, az örök szeretet világ-alkotó törvénye; áldásának melege csókot lehel lelkünkre és soh' sem érzett boldogság virágaival hinti tele szívünket.

Bitter Illés.

tagjai lettek: J. Engel József. Köröstyös József, dr. Löwy Lipót és Piacsek Gyula.

Városi pénzek elhelyezése.

Annak elhatározása, hogy a város pénzei mely pénzügyintézetekben helyeztessenek el, a törvény szerint névszerinti szavazással történvén, a tanács előterjeszti, hogy az eddigi szokáshoz képest a pécsi takarékpénztár, a pécs-baranyai központi takarékpénztár és a pécsi kölcsönös segélyző egyesület jelöltesse meg oly pénzügyintézetekül, a melyekben a város pénzei elhelyezhetők.

Záray Károly dr. azt mondja, hogy a kijelölt három pénzügyintézet kivül vannak még más megbízható helyi intézetek is, azért nem igazságos ezeket kizárni, mert a megbízhatóság ott is megvan.

Polgármester nem vonja kétségbe egyik iniézet megbízhatóságát sem, de miután a városnak többször van szüksége kölcsönpénzre, illő, hogy a mi pénzügyintézet is azokban az intézetekben helyezzük el, a melyek minket is kisegítenek szükség esetén kölcsönökkel.

Névszerinti szavazásban valamennyi szavazattal Záray tagadó szavazatával szemben a tanács előterjesztését fogadta el a közgyűlés.

Pénztári és számvevőségi szabályok.

A tanács elfogadás végett beterjeszti a számvevőség, a pénztár, a pénzt és anyagot kezelő hivatalok ügykezelésére és a pénztarvizsgálatokra vonatkozó szabályrendeletek tervezetét.

Főispán kérdést intéz, hogy miután a tervezetek előzetesen kinyomatva nem lettek, kívánja-e a közgyűlés azokat most tárgyalni, vagy elrendeli azok kinyomatását és szétosztását?

Polgármester utalva a dolog sürgős voltára s arra, hogy ezek a szabályrendeletek szakbeli dolgokat szabályoznak és a szakközegek által a törvény és államszámviteltan szabályainak megfelelően lelkiismeretes gondossággal lettek megszerkesztve s így laikusok bármilyen előtanulmányozás mellett sem lendíthetnének rajtok, indítványozza, hogy azok azonnal vétessenek tárgyalás alá.

A közgyűlés többsége erre a nyomban való tárgyalást elhatározván, a főispán elrendelte a tervezetek felolvasását.

Tróber Aladár főjegyző erre megkezdi a számvevőség ügykezelésének szabályzatát olvasni, miközben a városatyák nagy része a folyosóra menekül s a főispán is átadván az elnöklést a polgármesternek, távozik a teremből.

Az első szabályrendelet felolvasása véget érven, Bolgár Kálmán kijelenti, hogy a felolvasott szabályzatból meggyőződött, miszerint az fontos dolgokat tartalmaz, indítványozza tehát, hogy ezek a tervezetek mégis csak nyomassanak ki s előzetes szétosztás után tárgyalassanak.

Polgármester mint elnök nem engedi ezt az indítványt tárgyalatni, mert a közgyűlés ugyanebben az ülésben nem változtathatja meg határozatát.

Pleininger Ferenc utal a polgármester ama kijelentésére, hogy a tervezetek szakemberek által lelkiismeretes munkával lettek egybeállítva s azokon még előzetes tanulmányozás után sem lehetne lényeges kivetni való találni, tehát az egyszeri felolvasás annál kevésbé alkalmas arra, hogy szakszerű hozzászólás történjék: indítványozza, hogy a még visszalevő tervezetek felolvasás nélkül en bloc fogadtassanak el.

Polgármester ezt is ellenzi, miután az elnöklő főispán azok felolvasását már elrendelte.

Folyt tehát tovább a felolvasás, melynek végeztével szólásra senki sem jelentkezvén, az időközben visszatért főispán kijelentette, hogy az összes tervezetek egyhangulag elfogadtattak.

Vizvezeteki szabályrendelet.

A tanács a vizvezeték használatáról új szabályrendelet tervezetét dolgozta ki s miután azt már előzetesen kinyomatta és kiosztotta, javasolja annak elfogadását.

Löwy Lipót dr. indította meg a vitát annak kijelentésével, hogy erről a szabályrendeletéről is elmondható: a mi jó lenne, az régi, a mi pedig új, az nem jó. A város lakossága most is már sok zaklatásnak van kitéve a vízhasználat körül s e tárgyban több példát sorol föl.

Főispán megjgyzi, hogy az alaptalan zaklatások ellen más fórumok előtt lehet orvoslást keresni, erre a közgyűlés nem illetékes; mire Löwy dr. kijelenti, hogy majd a részletes tárgyalásnál fogja megtenni megjegyzéseit arra nézve, miként lehessen a zaklatásoknak elejét venni.

Mutnyánszky Béla nem lát a tervezetben rendszert, kérde tehát a polgármestert, hogy milyen rendszer szolgál alapul az új tervezetnek?

Polgármester: A tervezetnek a régi szabályrendelet szolgál alapul, a módosítások célja pedig az, hogy a létező viszonyok között segíteni lehessen a vízmizérián.

Mutnyánszky: A tanács tehát — úgy látszik — a vízszükségletből indult ki s ahhoz alkalmazta a szabályrendeletet. De ez nem helyes, mert először is azzal kell tisztába jönnünk, hogy lesz-e elegendő vizünk, vagy örökös vízmizériával fogunk küzdeni. Ennek a kérdésnek a tisztázása pedig már nem húzódhatik messze, azért azt indítványozza, hogy addig vegyük le a napirendről a vizvezeteki szabályrendelet tárgyalását.

Polgármester: A mostani szabályrendelet módosítására szükség van már azért is, mert ez nem ad jogot a hatóságnak a magánvezetékek elzárására, pedig e nélkül még ivóvízzel sem lehet ellátni a lakosságot.

Mutnyánszky megjgyzi, hogy erre jogot ad a hatóságnak a közegészségi törvény is, ezért tehát kár a régi szabályzatot megbolygatni.

Horváth Antal nem osztja Mutnyánszky nézetét, mert vannak az új tervezetben műszaki módosítások, a melyek megteendők vízszükségnél éppen úgy, mint vízbőség idején. De a vízhasználatra nézve is olyan új szabályok vannak benne, a melyek még a legnagyobb vízbőség esetén is helyesek. Mert pl. nincs annál igazságosabb dolog, mint hogy mindenki az általa elhasznált vízmennyiség arányában járuljon a vizvezeték költségeihez; ez pedig csak vízmérő órák alkalmazásával érhető el, már pedig a mostani szabályzat nem engedi meg a hatóságnak, hogy magánvezetékeknél órát alkalmazzon.

Littke József ellene van annak, hogy folyton takarékoskodni kelljen a vízzel. De bővizű vezetékre azért is szükség van, hogy végre a város csatornázásához is hozzáláthassunk, mert addig nem leszünk európai város, míg ezt nem létesítjük. Most átmeneti időt élünk, azért hát várjuk meg a kutatások eredményét s ahhoz képest alkossunk aztán szabályrendeletet.

Rauch főmérnök: A szabályrendelet módosítására hármast tekintet vezérelte a tanácsot. A műszaki szabályokat helyesíteni kell s ez független a víz mennyiségétől. Aztán lehetőséget kellett biztosítani a víziórák alkalmazására a házi szükségletek számára készült vezetékelnél is, mert ezeket sokszor felhasználták ipari célokra is. Végül vizadó alá kellett venni a klosetteket is, melyeknél sok viz használtatik föl s a régi szabályzatban ezek még nem voltak külön megadótatva.

Tamáty Ferenc jóízű adomákkal füszerreze mondja el, hogy már vizvezetékünk létesítésénél tudtuk, miszerint az csupán a szorosán vett háziszükségletek földözésére lesz elegendő s mégis úgy rendezkedtünk be, hogy korlátlan vízhasználatra nyujtottunk kilátást. Nekünk első sorban is az a kötelességünk,

hogy megtudjuk, mennyi vízre van szükségünk észszerű gazdálkodás mellett, ezt pedig víziórák alkalmazásával érhetjük el, mert a míg meg nem adóztatják a tényleges vízfogyasztást, senki sem lesz tekintettel arra, jut-e másnak is, hisz egyformán fizet mindenki.

Fekete Mihály éppen a vízmizéria tartamára tartja szükségesnek a szabályrendelet módosítását, mert a mostani szabályzat mellett a vízelzárás sem lenne lehetséges.

Erre a főispán felteszi a kérdést: tárgyalás alá veszi-e a közgyűlés a tervezet, vagy nem?

A felállással történt szavazásnál a szavazatok aránya megállapítható nem lévén, névszerinti szavazást rendelt el a főispán, melynek végével Tróber főjegyző jelenti, hogy 35 igen és 31 nem szavazatot adatott be.

Egy hang: Nem helyes!

Főispán: Ki mondta, hogy nem helyes?

Taizs József: Én mondtam, mert jegyzetem a szavazatokat.

Főispán erre újból elrendeli a névszerinti szavazást, minek eredménye az lett, hogy 35-en szavaztak nemmel, 31-en igennel. A többség tehát a vizvezeteki szabályrendelet tárgyalását a napirendről levéttetni határozta.

Az idő már előrehaladván, a főispán a közgyűlés folytatását holnap (szerda) d. e. 9 órára tűzte ki.

Napirend 1899. december 13-án.

Naptár: szerda, dec. 13. — Róm. kath.: Lucia. — Prot.: Luca. — Görög-kel.: (dec. 1.) Nahum. — Zsidó: Tebeth 11. — Nap kél 7 óra 42 perckor; nyugszik 4 óra 6 perckor. — Hold kél 1 óra 53 perckor délután; nyugszik 4 óra 6 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: borult, hideg idő, helyenkint csapadék várható.

Városi közgyűlés 9 órakor.

Állandó választmány ülése a megyeházán d. e. 10 órakor.

Színház: »Száz kenyér«; színmű, itt először.

Keresk. ifjusági Kaszinó rendkívüli közgyűlése este 1/2 9 órakor.

Közegészségi bizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

— (Baranyamegye közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 9 órakor tartotta a vármegyeháza közgyűlési nagytermében folyó havi rendes ülését. Az ülésen — mivel a főispán a városi közgyűlésen volt elfoglalva — Tormay Károly elnökölt. Résztvettek: Koszits Kamill főjegyző, Nagy Jenő tiszti főügyész, Simonffay János, Zsolnay György királyi főügyészi helyettes, Mende Lajos dr. tiszti főorvos, Dragonescu Dömjén kir. pénzügyigazgató, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Salamon József kir. tanfelügyelő, Német Lipót, Benkő Gyula, Ország Lajos és ifj. Jeszenszky Ferenc. Az ülés tudomásul vette a királyi pénzügyigazgató, a kir. főügyészi helyettes, az árvaszéki elnök és a tiszti főügyész havi jelentéseit s azután az egyes referensek ügyeit tárgyalták. Azonban több pontnál olyan hosszadalmas vita volt, hogy a napirendet csak félegy órára merítették ki, a mikor is az ülés véget ért.

— (Csuszik a szán...) Ránk nehezedett már a tél minden poezise, minden csúfsága és nyomorával. S miután most már az utcákat alaposan ellepő hó láttára minden reményünk elveszett, hogy a közel jövőben napsugaras, verőfényes időre legyen kilátásunk, hát mindenki úgy igyekszik magának kellemessé tenni a telet, a hogy lehet. Mert be kell vallanunk, hogy ha szórakozás kell, azt nyujt Tel apó eleget. Színház, korcsolya-pálya, bálók, szánkázás... No persze, szánkázás. Ez most az az élvezet, a melynek úgyszólván mindenki hódol s amióta nálunk bokáig érő hó borítja az aszfaltot, azóta egymást kergetik a csillingelő szánok. Talpuk alól szikrázva

pattannak szerte a hószilánkok, hangtalanul, suhogva szállnak tova s valóban idilli jelenetnek válnak a hóborított tetejű szürke házak között a tova száguldó szánok, melyekből a hidegtől rózsásra pirult arcú ifjú leánykák hangos kacagása hallatszik. A vásott gyermekeket most csak azzal tudják megfékezni a szülők, hogy nem hajás babát, hintalovat ígérnek nekik, hanem azt sugják a fülébe:

— Légy jó gyermekem! Akkor elviszünk szánkázni.

S valóban öröm is ez a multság, egészséges, kedvre hangoló, de tán mégsem örül annyira senki a tél eme élvezetének, mint a *bérekcsisok*, kik most szántalpakat kötöttek a fiakkerkerék helyébe!

— (Cipész-szövetkezet Pécssett.)

A Pécsi cipészek ipari hitel- és termelő szövetkezete, mint az orsz. hitelszövetkezet tagja tegnapelőtt délután alakult meg a pécsi cipészek élénk érdeklődése mellett a városház közgyűlési termében. A közgyűlésen résztvettek: *Horváth János dr.* fővárosi ügyvéd, iparhatósági biztos, az országos hitelszövetkezet küldöttje, *Záray Károly* kamarai titkár, *Günther Mihály* kamarai fogalmazó, *Schmelcz Ferenc* ipartestületi elnök, *Lauber Rezső dr.* ügyvéd. *Horváth János dr.* a hitel és a termelő szövetkezetek történetéről, működéséről, jelentőségéről és előnyeiről tartott szakszerű érdekes előadást, majd a szépszámmal jelenlevő cipésziparosok kimondták a szövetkezet megalakulását, megállapították az alapszabályokat, megválasztották 3 évre az 5 tagból álló igazgatóságot, — melybe a központ részéről dr. *Lauber Rezső* ügyvéd neveztetett ki, — 1 évre a 4 tagból álló felügyelő bizottságot — ebbe a központ *Záray Károly dr.* nevezte ki, — és a 10 tagból álló bizottságot. Nyomban megalakították az igazgatóságot is, a mely elnökévé s így a szövetkezet vezérigazgatójává *Bottlik Imre* ig. tagot, szövetkezeti ügyészé *Lauber Rezső dr.* ig. tagot választotta meg. Megalakult a felügyelő bizottság is; melynek elnöke *Záray Károly dr.* lett. Ugy értesülünk, hogy a szövetkezet tagjai eddig már mintegy 3000 frt törzstőkét jegyezték, körülbelül 3—4000 frtot kap a szövetkezet a kereskedelemügyi minisztériumtól kamatnélküli segélyképen forgó tőkéül s 9000 frtig élvez hitelt a központi hitelszövetkezetnél. A kötelezvények, vagy váltók ellenében adandó kölcsönökért fizetendő kamatot az igazgatóság 7%-ban állapította meg s intézkedett, hogy a szövetkezet cégének bejegyzése haladéktalanul megtörténjen, hogy a szövetkezet működését mihamarabb megkezdhesse.

— (A vármegye munkásokért.)

Baranyavármegyében régi a panasz, hogy a gazdasági cselédek, különösen az ugynevezett konvencióc cselédek egészségtelen lakásokba zsúfolják össze. *Fejérváry Imre* báró főispán a mizéria megszüntetése végett felhívta *Mende Lajos*, vármegyei főorvost, hogy a gazdasági cselédek lakásviszonyainak egészségügyi rendezése tárgyában szabályrendeletet dolgozzon ki. A szabályrendelet tervezete elkészült s a vármegye hivatalos lapja múlt vasárnap számában közölte azt, az alispán azon felhívásával, hogy a járási főszolgabírák tegyék meg esetleges észrevételeiket. — Első sorban arról intézkedik a szabályrendelet, hogy minden családos cseléd legalább egy szobából, félkonyhából és éléskamrából álló egészséges lakást kapjon. Egynél több családot büntetés terhe mellett tilos egy szobában elhelyezni s ha ilyen eset előfordul, a főszolgabírónak azonnal kiűritetni kell a lakást. A szabályrende-

let szerint a szobának olyan nagyoknak kell lenni, hogy minden emberre, a gyermekekre is legalább négy méter talajfelület és tíz köbméter levegő jusson. Ezenkívül ragályos betegségben lévő cselédet és a családtagjait elkülöníteni kell a többi cselédektől. A szabályrendeletet a vármegye januáriusi közgyűlésén tárgyalja.

— (Bakkancsok a honvédségnek.) A honvédelmi minisztérium tudvalevőleg a kereskedelmi és iparkamarák útján osztja szét a kisiparosoknál fedezendő bakkancsszükségletét. A jövő évi szükséglet mindössze 20.000 pár bakkancs volt, de a jelentkezések meghaladták a kétszázszázat. A pécsi iparkamara kerületében két cipézmester kapott részt a jövő évi kincstári munkából, *Kordován Vendel* és társai Kaposvárott 150 pár bakkancsra és 150 pár könnyű cipőre, *Gyóri Lajos* és társai Vörösmarthon 100 pár bakkancs és 100 pár könnyű cipő készítésére kaptak megbízást.

— (Közutak javítása.) A vármegyéhez néhány nap óta egyre-másra érkeznek a panaszok, hogy a folyton tartó havazások folytán a köz- és országutak annyira megrongálódtak, hogy a közlekedés szinte lehetetlenné vált. A bajnak mielőbbi orvoslása végett a vármegye megtette a szükséges intézkedést s így remélhető, hogy a most fennakadt közlekedés néhány nap múlva újra kezdődhetik.

— (Művész vendég.) Hir szerint *Vágó Pál* festőművész a ma esti budapesti gyorsvonattal néhány napi tartózkodásra Pécsre érkezik.

— (A hóhányás művészete.) Azt hinné az ember, hogy a hóhányáshoz nem kell egyéb, mint egy pár vastagtalpu cipő, egy pár meleg keztyű, egy lapát, no meg némi fizikai erő. Ez azonban nincs egészen úgy. Mert ha már a verklizést is művészi tökélyig lehet vinni — miért ne a hóhányást? S ez a művészi tökély az, ami a mi hóhányó munkásainknál hiányzik. A derék emberek ugyanis lankadatlan buzgalommal hányják a havat, de míg az egyik helyen kiszabadítják a kocsiutat a fehér lepel alól, addig a másik felén olyan »Gletscher«-eket csinálnak, hogy a keresztutcákból az egyik oldalról a másikra menni merő képtelenség. S hogy ilyesmi meg ne történjen, ebben rejlik a hóhányás művészete, mire különben az egyes munkafelügyelőknek kellene vigyázni.

— (Járványok.) Mint értesülünk. Dárdán néhány nap óta a vörheny járványosan felépett s dacára annak, hogy a megbetegedések már szünőfélben vannak, óvatosságból még zárva tartják az iskolát. Vörösmarthon pedig, hol csak nemrég szűnt meg a vörheny, a betegség újra fellépett, hanem tekintve a megbetegedések eddig még csekély számát, a megtett legszorgosabb óvintézkedések remény nyujtanak, hogy a járvány Vörösmarthon mielőbb ismét megszűnik.

— (Talált kulcsok.) Ma délelőtt egy vasuti munkás felesége az Indóház-utcában egy csomó kulcsot talált, melyet átadott a rendőrségnek, hol igazolt tulajdonosa átveheti.

— (Új vasuti megállóhely.) *Sós-vertike* község vasuti megállóhelyként óhajtja magát felvéteni a vasuti menetrendbe. E kérelmét beterjesztette a megye közigazgatási bizottságához, melynek mai üléséből partolólág

fogják felterjeszteni a kérelmet a kereskedelmi minisztériumhoz.

— (Ut-ügyek.) *Kovácsfi Kálmán* államépítészeti felügyelő, a megyei közigazgatási bizottság mai ülésén előterjesztette a közutak jelenlegi állapotáról szóló jelentését. A jelentés szerint a közutak építése már befejezést nyert s így a jövő évben új törvényhatósági közutat nem kell építeni. Az államépítészeti hivatal fenntartási költségeihez a folyó és a jövő évre a megye részéről való hozzájárulás összegét is megállapította a miniszter s ez összeg a két évre az összes 9651 frt kiadásnak 55 százalékát, 5385 frt 05 krajcárt tesz ki. E hozzájárulás azonban magas s ezért leszállítást fogja a bizottság kérelmezni. *Simonffy János* és *Benkő Gyula* hozzászólása után el is határozták, hogy a hozzájárulási költségeknek negyven százalékra leendő leszállítását fogják kérelmezni.

— (Sáncok a Petrezselyem-utca sarkán.) Botrányos állapot!... Eddig nem érték rá a frühweisz völgyi vizet levezetni, most kellett azt télen eszközölni. Eddig még csak lehetett a földet túrni és a vízvezetési csöveket a mélyben lerakni, de most, hogy oly erősen beköszöntött a tél, bizony csákánynyal is csak alig lehet a kőkemény földet megbolygatni. A Petrezselyem-utca sarkán valóságos történelem előtti időkre emlékeztető mélységes fenekű árkok tátongnak, a melyekbe vízvezetési csöveket akartak helyezni. De legalább földnek be azokat az árkokat, ha nem tudják a nagy hidegben a megkezdett munkát folytatni. A szél süítve hordja szét a hórákásokat és beborítja az ily árkokat is. Ha azután éjnek idején, a Pécssett uralkodó vaksötétségben valaki nem sejt, hogy ott árok van, és arra viszi az utja, mert hiszen az árkok helyén azelőtt gyalogut volt, bizony alá süpped az öles mélységbe. ki sem tudja magát szabadítani és ott fagy meg a mély gödörben. Ha az adót tudják emelni, talán a közbiztonságra is jobban lehetne ügyelni és a lakosság egyéni biztonságára nagyobb gondot fordítani.

— (A vizes csöbrök alkonya.)

Mende Lajos dr. tisztii főorvos a királyi tanfelügyelőhöz előterjesztést tett az iránt, hogy az iskolákban a gyermekek szomjának oltására használt vizes csöbrök, nyílt kannák és dézsák az iskolákból eltávolíttassanak. A vizet ezekben belepíti a por; nyílt kézzel beléjük lehet nyulni és a közös ivópohár által a gyermekek egymásra származtathatják ragályos bajaikat. Indítványozza tehát, hogy e csöbrök, kannák és dézsák az iskolákból kiküszöböltessenek s helyettük a víz, üveg vagy parafa dugóval ellátott szűknyaku üvegekben tartassék s az ivópohárnak minden esetben megmosására külön csöbrökben viz is tartandó. Az esetleg beteg gyermekek pedig saját, külön poharat használjanak az iváshoz. Az előterjesztést ma a tanfelügyelő felolvasta a megye közigazgatási bizottságának ülésén s az ülés azt egész terjedelmében elfogadván, foganatosítása végett a szolgabírókat megkeresni határozta.

— (Névváltoztató vasuti állomás.) A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy *Vókány* vasuti állomás neve *Siklós-Vókányra* változtattassék. E rendeletet ma a megye közigazgatási bizottsága tudomásul vette.

— **(Kisajátítási eljárás.)** A mohácsi védgátépítésekre a Margittaszigeti ármentesítő társulat által vagy ötszáz mohácsi birtokostól elfoglalandó földekre nézve a kisajátítási eljárás vitelével a megye közigazgatási bizottsága mai ülésében egy bizottságot bizott meg, melynek tagjai *Koszits Kamill* főjegyző, *Nagy Jenő* tiszti főügyész és *Kovácsfi Kálmán* főmérnök. A kisajátítási eljárást a jövő évi január hó 22—31. napjain tartja meg a bizottság.

— **(A sellyei nyárfák.)** Sellye község közterén van vagy 28 darab nyárfa, melyeket annak idején az uradalmi erdészeti hivatal ültetett. A fák azonban idővel elvényültek s most már olyan korhadt állapotban vannak, hogy közveszélyesek. A község előljárósága erre felhívta az uradalmat, hogy a fákat vágassa ki. Az uradalom azonban ennek nem tett eleget, a miért most a közigazgatási bizottság elé vitték a panaszkodókat. A bizottság ma hosszas vita után úgy határozott, hogy csak a szakértőileg korhadtnak konstataált hat darab nyárfát kell az uradalomnak kivágnia.

— **(Az anyakönyvvezetők dologi kiadásai.)** A több községekből álló anyakönyvi kerületek nem egyformán járulnak hozzá az anyakönyvvezetők dologi — irodai — kiadásaihoz. Hogy az e téren tapasztalt mizériák megszűnjenek, a megye közigazgatási bizottsága mai ülésén kimondta, hogy három csoportba osztja fel az anyakönyvi kerületeket. Az első csoportba tartozók — hol a lakosság 2500 lélekig terjed — fizetnek 40 frt évi

irodaátalányt; a második csoport — 3500 lélekig terjedő lakosság — fizet 50 frtot és a harmadik csoport — 3500-on felüli lakosság — fizet évi 60 forintot.

— **(A sásdi posta.)** Sásd községben új postahivatalt akart a kereskedelmi miniszter felállítani. A község azonban kijelentette, hogy a posta fenntartásához nem járul hozzá. A község eme nyilatkozatát ma olvasták fel megyei közigazgatási bizottság ülésén, hol határozatba ment, hogy a posta felállítását államköltségen is pártolólag fogják kérni a miniszteriumtól.

— **(A községi munkás segélyalapok.)** A földmívelési miniszter rendelete folytán a községi munkás segélyalapok szervezése iránt a megyében is kifejeztettek bizonyos segélyforrások, melyekből e segélyalap létesíttessék. E pénzforrások azonban igen csekély jövedelmet ígérnek, a miből csak 20—30 év múlva lehetne segélyt adni. A megyei közigazgatási bizottság mai ülésében tehát elhatározta, hogy e tárgyban államsegélyt fog kérni a minisztertől.

— **(A bányarém.)** Borbála napja már elmúlt s közeledünk Luca napja felé. Ez az időköz a legveszedelmesebb a bányászokra nézve, legalább ők azt tartják, hogy a bányarém ez időközben mindig megköveteli a maga áldozatait. A babonásabb bányászok rettegve félik ez idő tájban a bányarémot, megkettőztetik buzgóságukat, elővigyázattal dolgoznak, csak hogy szerencsétlenség ne érje őket. És mégis csodálatosképp a legtöbb bányász szerencsétlenség ez időtájjal történik és alig mulik el egy esztendő is, hogy Borbála és

Luca napja között a bányákban szerencsétlenség ne történék. Ma is ily szomorú bányász szerencsétlenségről értesülünk. A bányarém megkövetelte a maga áldozatát. Reggel fél 4-kor *Csima József* II. bányamunkás a Vaszgyármező-akna V. szintjéről a VI-ra zuhant és ott szörnyet halt. Mire a bányamunkások a szerencsétlenség színhelyére értek, *Csima József* már kiszenvedett, csak összezuzott testét, a felismerhetetlenségig eltorzult alakját találták ott. A részvét igen nagy a bányászok körében, odahaza pedig felesége és hat árva gyermeke siratja. A szegény család nagy nyomornak néz elébe: elvesztette a családfenntartót és a kenyérkeresőt. *Selényi Antal* rendőrbiztos azonnal elrendelte a szigorú vizsgálatot és a holnapi nap folyamán ki is fogja hallgatni azokat a bányászokat, a kik a szerencsétlenül járt *Csima Józseffel* együtt dolgoztak. A szerencsétlen bányász összeroncsolt testét a hullaházba szállították, hol dr. *Cirer Elek* holnap d. e. fél 10-kor a hivatalos boncolást meg fogja ejteni. Sokan azt mondják, hogy a szegény *Csima József* vesztét a vigyázatlanság okozta, a bányászok azonban a rettegett bányarémot emlegetik, a melynek áldozat kellett, és áldozatul *Csima Józsefet* választotta.

— **(Választási bankett.)** A tegnapi közgyűlésen választott új városi tisztviselők tegnap este a Vághó-féle vendéglőben 36 terítékű bankettet rendeztek. A pompás hangulatban lefolyt banketten az első felköszöntőt *Kiss József* h. kiadó mondta a főispánra, életve fiát is, a ki adja Isten, hogy olyan legyen, mint az apja. *Tihanyi Károly* a polgármesterre üritette poharát lelkeshangú felköszöntőben. *Vész Albert*, árvaszéki iktató, azon kezdi, hogy a főispánra és polgármesterre már

estéjéről, a melyen a szörnyű levelet kapta. Akkor elmondta neki azt a levelet, a melyet ő irt azon a karácsony estén *Bill*hez és a melyet a karácsonyfa gyertyájának lángjánál elégetett.

Sápadtan, aggódva tekintett *Bill* az arcába: minden szava a szívébe nyilallott.

— Szegény *Gertrudom*, suttozta egyre-másra. — Szegény egyetlenem. Adhatok-e én valaha kártérítést mindazért, a melyet akkor szenvednie kellett?

— Soha! felelte *Gertrud* rekedten; valami szuró volt szemében. Valami bántó, vádoló. De nyomban aztán mind a két karját *Bill* nyaka köré fűzte és sirni kezdett.

— Hm, hm, — hallott a két szerelmes háta mögött. Feltekintettek, *Lydia* lépett be, egy távirat volt a kezében.

— *Dick Grant* jelentette be magát. A négyórai vonathoz kocsit kér.

ÖTVENHETEDIK FEJEZET.

És *Grant Dick* megérkezett, egy negyedórával korábban, mint a hogy várták. Meglátszott, hogy az öreg, becsületben megöszült kocsisnak leckét adott a hajtásban. A lovak kétszer oly sebesen vágattak, mint egyébként.

— Tudod, én mindig elől járok az idővel, azután összevissza kezdett fecsegni, mint a csintalan, ifju tavaszi szellő, a mely semmit se respektál és a legtisztelőtlen méltóbb urak fejről rantja le a kalapot. Jó kedve volt és ez idő szerint csöppet se érezte a spleen-t.

A csarnokban, a hol őt ép úgy, mint a háziasszony

Hogy szerette-e őt?

Gertrud tudta jól, hogy ezelőtt igazában nem szerette; csak az dobta *Bill* karjaiba, hogy félt a *Zoller* ural való házasságtól és hogy kétségbeesett az otthon elvesztésének gondolatára. De most szerette. Mennyire szerette. Szeretett volna meghalni érte. És nem tehetett mást érte, minthogy megcsalja. Közel volt a megőrüléshez.

Még nappal hagyján. — *Bill* gyöngédsége úgy hatott rá, mint egy jötevő kábultság, a melyben kinzó aggodalma és kétségbeesése egy időre megszűnt. *Bill* jelenlétének varázsa olyan nagy volt, hogy lelkének minden kísértetét el tudta üzni.

De az éjszakák irtózatossak voltak. Régi álmatlansága újra beköszöntött; még pedig oly borzasztó erővel, mint soha azelőtt. Nappal alig tudott cammogni a fáradtságtól, este csaknem úgy rogyott az ágyba, a végtelen álmoság ereje alatt, de alig hunyta le szemét, forró, égető félelmet érzett egész testében: a torkát fojtogatta, a haját az ég felé meresztette.

Borzasztóóbnál-borzasztóbb képzelődések kinozták.

Mikor elszánta magát, hogy *Bill*t megcsalja, azt hitte, csak rajta állott, hogy titkát megőrizze, vagy elárulja.

Azután azt kérdezte magától, hogy hátha a titkot egyszer a véletlen fogja fellebbenteni. Gondolkodni kezdett, az egyik ijesztő lehetőség a másik után merült fel agyában.

Kezét a hajához szoritotta, ajkába harapott, arcát a párnák közé temette, hogy ne jajduljon föl hangosan. Minden tagja égett. Azután fölugrott az ágyból, kinyitotta az ablakot és bebocsátotta az éj levegőjét.

mondta felköszöntőt; azonban a szentháromság úgy teljes, ha három személy van jelen. Ő élteti a városi főjegyzőt. Kiss József h. kiadó szólalt fel ismét, kifejtve, hogy az indusok hitregéje szerint a föld felett egy láthatatlan szellem őrökdi. Városunknak egy ily őrszelleme Vaszary főkapitány; reá emeli tehát pobarát. Ezután több felköszöntő hangzott még el, Kiss József h. kiadóra, Tihanyi Károlyra és a többi megválasztott új tisztviselőre s a kedélyes mulatság csak a késő éjjeli órákban ért véget.

— **(Halálozások.)** özv. Dendel Józsefné ma délelőtt 10 órakor 92 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 14-én délután 2 órakor lesz a Báthory-utca 15. szám alatti gyászházból a szigetikülvárosi temetőbe. A gyászmisét f. hó 15-én d. e. 9 órakor tartják a Ferencrendiek templomában. Az elhunyt agg nő gyermekein kívül kiterjedt rokonsága, tizenkét unoka és harminc dédunoka gyászolja. — özv. Megla Alajosné szül. Pajnádi Terézia f. hó 12-én déli 12 órakor nyolcvan éves korában elhalt. Temetése f. hó 14-én d. u. fél 4 órakor lesz a Hunyadi-utca 1. szám alatti gyászházból a budaikülvárosi temetőbe. A gyászmisét f. hó 15-én d. e. fél 10 órakor tartják a székesegyházban lelkiüdvéért.

— **(A mágocsi jegyző ügye.)** Bach János mágocsi körjegyző ellen, tudvalevőleg, egy kivételes nőszülési engedély körüli szabálytalan eljárás, a községi képviselőtestület névjegyzékének hibás vezetése és még egész csomó vád miatt — a körjegyző saját kérel-

mére is — az alispán a fegyelmet megelőző vizsgálatot elrendelte s a jegyzőt hivatalától felfüggesztette. Most a bíróság Bach ellen a további eljárást megszüntetve, ő hivatalába visszahelyezését kérte. A megyei közigazgatási bizottság ma foglalkozott ez ügygel s csaknem egy óras vitában beszéltek meg legapróbb részletét is. Hozzászóltak az ügghöz Simonffy János, Német Lipót, Benkő Gyula és Dragonescu Dömjén bizottsági tagok s a pro és kontra mondott beszédek után a bizottság szótöbbséggel azt határozta, hogy a felfüggesztést a fegyelmet megelőző vizsgálat befejezéseig érvényben hagyja s majd a fegyelmi választmány fog a vizsgálat befejezése után a visszahelyezést illetőleg is határozni.

— **(Ékszer tolvajok.)** Előd Ármin postatiszt azon panaszszal járult ma a rendőrség elé, hogy lakásáról ismeretlen tettesek egy kettős fedelű női arany órát, egy arany láncot, gyémánt kövekkel kirakott fülbevalókat és egy kékszinű ékkövel ellátott értékes gyűrűt elloptak. A rendőrség azonnal megindította a nyomozást és a gyanúsított egyénnél nyomozást és házkutatást tartott. Eddig az ékszerek nem kerültek meg.

— **(Már megint kuruzsló.)** Ki tudja, hányadszor közlünk már lapunk hasábjain oly híreket, melyben lelkiismeretlen kuruzslók garázdálkodásáról értesítjük olvasóinkat. S dacára a hatóság éber figyelmének, dacára a sajtó óva intő szavának, még mindig akadnak korlátolt eszű, hígvelejű emberek, kik fölülnek a kuruzslók üzemeinek. Az egyik szomszédos községben történt a napokban, hogy egy odaváló asszony keservesen panasz-

kodott szomszédjainak, hogy az ura az utóbbi időben az ivásnak adta magát. A jó szomszédok aztán persze megszánták a »szegény« asszonyt s azt tanácsolták neki, hogy forduljon valamelyik »tudós« asszonyhoz, az majd segít a baján s ajánlottak is mindjárt egy Rözse Terka nevű cigányasszonyt. A cigányasszony aztán el is jött s azzal vigasztalta meg a búsuló menyecskét, hogy valami kotyvalékot adott, melyet ha bead a férjének, örökre elmegy annak a kedve az ivástól. A menyecske megfogadta a cigányasszony tanácsát s borban beadta az urának az orvosságot. Nos, kicsi hija volt, hogy a szegény gazda igazán »örökre« le nem szokott az italtól, mert alig hogy megitta a »varázsszert«, hirtelen oly rosszul lett, hogy orvost kellett hivatni. A megijedt asszony aztán az orvosnak bevallotta a bűnét s így sikerült a beteg embert hamarjában meggyógyítani. A kuruzsló cigányasszonyt, ki jónak látta elmenekülni, most nyomozzák.

— **(A kutba ugrott.)** Kalocsai tudósítónk írja, hogy özvegy Krommer Antalné, szül. Nikoletti Erzsébet ottani lakos, a lakása udvarán lévő kutba ugrott és meghalt. Az illető elaggott, gyógyíthatlan betegségben szenvedő asszony volt, a ki szenvedései elől menekült a halálba.

— **(Felfordult szánkó.)** Kezdődnek már lassacskán a téli balesetek. Az első — szerencsés kimenetelű — tegnap történt a pellérdi országuton. Gyöngyös Józsefné odaváló lakosnő, aki különben tejes kofa, a jelzett napon reggel befelé igyekezett szánkón a városba. Az egyik utfordulónál azonban hirtelen találta megrántani a kantárszárát, úgy hogy a szánkó egy utszéli karónak neki vágódva — fölfordult. Az asszonynak csekélyebb

Hidegek, dermesztőek voltak az éjszakák.

Dideregni kezdett. A didergés többnyire krizise volt izgalmainak. Ha hideget érzett, nyugodtabb lett. Visszabujt ágyába és ha sikerült, hajnal felé egy órára el tudott aludni.

De volt éjszaka, a mikor egy órát se alhatott. Bill és Lydia hallani sem akartak róla, hogy régi szabadító-jához, a szulfonálhoz nyuljon. Nem tudott szert tenni rá. a kis skatulyát, a melyet még Párisból hozott, nem tudta előtalálni.

Október elején volt. Szürke, szeles, barátságatlan nap . . .

Bill megkérte hugát, hogy a nagy terem kandallójában befűtessen, ott, a hol Gertruddal együtt ült a gyönyörű karácsony estén, mikor még Gertrud egész fiatal nyugtalan leány volt.

Lydia természetesen teljesítette a kérést és úgy örült, mint a gyermek, a mikor a nagy hasábfák a kandallóban pattogtak.

Bill mindenkit kituszkolt a teremből, csakogy azt a maga és Gertrud számára tartsa fenn. Mindenki szívesen engedelmeskedett.

Anna Mária kirándult Hamburgba, a hol meglátogatta régi barátinóját, Brock bárónőt, Lindner kisasszony pedig Sonnenberger urral egy duettet tanult be.

Bill, — a kedvesével való együttlét örömeiben — hatalmas karósszéket tett a kandalló mellé és Gertrudot gyöngéd erőszakkal beültette. Mindkét vállát gyöngéden érintette és szemén megcsókolta. Akkor mellé ült egy alacsonyabb székre s kezét kezeibe vette.

— Megint olyan rosszul aludtal édesem? — kérdezte.

— Ma már valamivel jobban — felelte.

— Ugy számolom a napokat, a mig az enyém léssz; — kiáltott Bill. Meglátod, mily hamar föl fogsz gyógyulni, ha a feleségem leszel. — Ó Gertrud, Gertrud, ha elgondolom, hogy a boldogságomat mégis sikerült elérnem! Sokszor felébredek, a mikor alkodom s önkéntelenül azt kérdezem, hogy vajjon igaz-e? Angyalom, egyetlenem. De oly halványnak nem szabadna lenned . . .

Letérdelt lábai elé, átfogta karjaival és sóhajtván kérdezte, hogy ő nem látja szintén oly csodaszépnek a világot?

Gertrud nem felelt, de a szeme közé nézett és mosolygott.

Most ujra el tudta magától fizni a rossz gondolatokat. Minden oly verőfényes, oly barátságos volt körülötte, oly hasonlíthatatlanul kedves és otthonos. Bill a lelkét öntötte Lindenheimba s az most ujra az otthon, az édes igazi otthon lett.

A kandalló egy kissé füstölgött, mint minden kályha, a melyet ősszel először fűtenek be, de az égő fának oly kedves illata volt és a láng vidáman, szépen lobogott és nyugtalan árnyékot vetett a mindig homályos terem zugába.

És Bill a lábainál térdelt, a kezeit csókolta, édes dolgokat suttogott és egyre azt kérdezte: emlékszik-e még erre, emlékszik-e még arra.

Igen, emlékezett, — de másra is emlékezett. És önkéntelenül elkezdett beszélni a szükös, gonddal-bajjal teli életről, a melyet a chimarista-negyedben töltött — lázas szemekkel és izgatott sebességgel — a karácsony

horzsoláson kívül szerencsére mi baja sem történt, csupán a köcsögök törtek össze, no meg a kundschaftok — nem kaptak tejet!

Művészet, irodalom.

○ **Lear király.** Shakespeare-nek Lear király került színre nálunk tegnap este és dacára a mérsékelt helyáru ifjúsági előadásnak, közepes ház előtt. A mióta Bakó László, a fővárosi Nemzeti Színház tagja, hozzánk került vidéki „gyakorlatra” s Tiszay Dezső színigazgató az ifjúsági előadásokkal könnyebben hozzáférhetővé tette a színház nézőterét ifjúságunknak, gyakran van részünk magyar történelmi és klasszikus drámákban, mit helyi színészetünk fejlődése érdekében örömmel konstatálunk. A tegnapi előadásról szólva, azt a jobbak közé sorozhatjuk, bár egyes részleteiben nem volt teljesen kifogástalan. A címszerepet Bakó László alakította, kinek Lear király azonban nem volt olyan alakítás, mint a milyent közönségünk Bakó Lászlótól megszokott. Talán mondanunk sem kell, hogy ahány drámai színész van, annyiféleképpen fogja föl és játsza meg a Shakespeare-darabok eme legművészibb alakját, Leart, s midőn Bakó tegnapi szereplése fölött mondunk bírálatot, csupán azt vethetjük szemére, hogy Lear királyt nem fogta föl helyesen, egyes jelenetekben túlságosan pózolt s örülni jelenete pláne nélkülözötte a természetességet. Mert hiszen a pusztá paralyis is megtöri egy ember szervezetét, hogy lehet tehát egy, az örület szélén álló aggyastyan oly daliás, fürge, mint Bakó Learje? Ha el is ismerjük, hogy a téboly gyakran emberfölötti erőt kölcsönöz az embereknek, mindazonáltal nincs hatalma az aggyastyan fesledező szervezetét megacélozni! Lényegében azonban igen jól játszotta szerepét s ha tekintetbe vesszük, hogy Bakót végre is tehetségének fejlesztése, rutinjának izmosodása végett küldték vidékre, konstatáljuk, hogy méltán megérdemelte azt a zúgó tapsot és éljenzést, melylyel a rajongó ifjúság az ő kedvencének hódolt. Bakó László rendezői működése ellen eddig nem volt kifogásunk, tegnap azonban souverén hatalmu kék ceruzája rettenetes pusztítást vitt véghez. Éppen a Shakespeare-daraboknak egyik lényeges sajátossága, hogy minden jelenet, minden szó, szerves összefüggésben van az utána következővel s ha már a darab rövidítése céljából kell is, hogy működjen a kék ceruza, jól tudjuk, hogy Shakespeare nem úgy írta meg Learjét, miszerint minden fölvonást Lear fejezzen be, mert a nagy britt király nem volt *asszony*, ki az utolsó szót magának vindikálja. Biztosíthatjuk Bakót, hogy a jó alakításokat nyílt színen is szívesen jutalmazza a közönség, nem szükséges, hogy a címszerep alakítója fejezze be a fölvonást és határozottan kárhóztatandó ez akkor, midőn az ily kicsinyeskedés a többi szerep hatásából határozottan levon. Nem az egyes szereplők, hanem a darab érdekéről van itt szó, mert éppen az ily klasszikus művek silylik meg leginkább a céltalan rövidítéseket.

Lear három leányát: *Hadrik Anna* (Goneril), *Jeszenszky Irén* (Regán) és *Baróthi Irma* (Cordelia) játszották. Hadrik és Jeszenszky, ezen tagadhatatlanul ellenszenves szerepekbe, nem igen találtak bele magukat s alakításuk merev, szintelen volt. Baróthi Irma azonban elég közvetlenül játszotta meg a boszúra jogositott, de galambszívű Cordelia szerepét. Határozott dicséret illeti *Nádasy Józsefet*, ki Lear udvari bolondját helyes fölfogással, közvetlenül s minden ízében természetesen játszotta meg. Edgar szerepét *Könyves Jenő* alakította s amilyen jól játszotta meg a nyomorban sanyalódó, sorsüldözött embert az erdő jelenetben, oly természetes, daliás levante volt mint lovag, ki igazáért sikra száll. *Sebestyén Kent* gróf szerepében dicséretre méltó alakítást nyújtott. *Delli Lajos* is igen jó volt Ed-

mund szerepében, nemkülönben *Sarlay* is mint *Oszvald*. Teljes elismeréssel kell adóznunk *Bátosi-nak*, ki tegnap mint *Gloster* gróf aratott sikert. Az előadás, dacára a rövidítéseknek, csak féltizenegy órákor ért véget. (H. E.)

○ **Rigoletto.** Verdi nagy operájából már javában folynak a szinpadai próbák s így előreláthatólag szombaton kitűnő operai előadást fogunk élvezni. A címszerepet *Mezei Andor* énekli, a fő nőszerepeket pedig *Szekula Sári* és *Tibor Lóri*. A herceget *Kozma István*, Parafucsillót *Tiszay Dezső*, ki egyuttal rendezi is az operát. A „Rigoletto” Verdinek egyik legremekebb műve s így bizton hisszük, hogy több élvezetes estét fog szerezni közönségünknek.

Folyó sz. 76. Idénybérlet 76. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Szerda, 1899. december 13-án.

Száraz kenyér.

Színmű 4 felvonásban. Rendező Könyves.

S Z E M E L Y E K :

Bodnár	Sebestyén	Foltosné	V. Ágh
Mihály	Könyves	Rudolf	Nádasy
Terka	Baróthi	Fehér	Jeszenszky
Foltos	Bátosi	Herkó	Németh

Csütörtök, dec. hó 14-én

Az orsz. vöröskereszt-egylet hangversenye miatt

nincs színi előadás.

T a n ü g y.

)(**Önálló gazdasági iskolák.** A földmivelésügyi miniszter intézkedése folytán a jövő tanévre az országban tizenkét önálló gazdasági iskolát szerveznek. Az önálló gazdasági iskolákhoz a miniszter tanítókat ad, ha az illető községek az iskolát berendezik. A mai megyei közigazgatási ülésen elhatározták, hogy a miniszter e rendelete értelmében megyéinkből *Mohács*, *Siklós* és *Pécsvárad* községeket fogják ajánlani ily iskolák szervezésének helyéül.

)(**Csúzában nem járnak iskolába.** *Zvonicek* Alajos vörösmarthi plébános panaszt adott be a királyi tanfelügyelőséghez, hogy a csúzai róm. kath. tanköteles gyermekeknek tavaly nyolctized, az idén pedig kilencetized része nem jár iskolába. A megye közigazgatási bizottsága ma ez ügyben vizsgálatot rendelt el sennek eredményéhez képest fognak majd intézkedni.

)(**Tanügyi állapotok.** *Salamon József* királyi tanfelügyelő jelentette ma a megyei közigazgatási bizottság ülésén, hogy a megyében jelenleg 12 iskolában szünetel a tanítás tanítóhiány miatt. Hét iskola van bezárva járványos betegség miatt. *Dunaszekcsőn* gazdasági iskolát kell építeni, mert a tankötelesek száma a százat meghaladja; s új ovodát, mivel a régi rozszant és szűk.

Közgazdaság.

□ **Felhívás a szőlőbirtokosokhoz.** A városi Tanács felhívást bocsátott ki mindama szőlőbirtokosok, magánosok és borkereskedők-höz, valamint égetett szeszes italoknak és folyadékoknak nagyban elárúsításával, szeszlezéssel, liqueur, rum és másnemű égetett szeszes italok előállításával és atalakításával iparsze-

rűen foglalkozó feleket, hogy a mennyiben az általuk házi népeik és pincemunkásaik által, háztartásukban, illetve telepükön elfogyasztandó bor, illetve szeszes italok után fizetendő boritaladó és szeszfogyasztási pótdóra nyert az 1900. évre évi átalány-összegben kiegyezni óhajtanak, avagy havi leszámolási kedvezményt igénybe venni szándékoznak, ajánlataikat, illetőleg kérvényeiket legkésőbb folyó évi december hó 27-ig a hivatalos órák alatt a fogy. adóhivatalnál adják be, illetőleg tegyék meg. (Széchenyi tér 12. sz. a.) Ezen határidőn túl benyújtott kérvények és ajánlatok csakis a késedelem igazolása esetén fognak figyelembe vétetni; a beérkező italadó egyezségi ajánlatok a tek. kir. pénzügyigazgatóság jóváhagyása után lépnek életbe.

Továbbá felhivatnak mindazon borkereskedők, bortermelők, szőlősgazdák és magánosok, miszerint borkészletüket 1900. évi január 1—3. napjáig igazolja a raktár, illetve a pince körülményes megjelölésével a fogy. adóhivatalnál a hivatalos órák alatt jelentsék be; a bejelentésnek magában kell foglalnia, hogy a bor melyik pincében, minő hordóban fekszik, továbbá a bor minősége (fehér vagy siller) is megjelölendő. A készletek, tekintet nélkül a már tett egyezségi ajánlatokra, feltétlenül bejelentendők.

A bejelentés elmulasztása esetén 2 frttól 25 frt-ig, a törvény és rendeleteinek oly megszegése esetében, a midőn az adó megrövidített, vagy a megrövidítés veszélyének tétetett ki az adó 4—8 szoros összegéig terjedő bírsággal, más kisebb kihágások 5—50 frt-ig terjedhető bírsággal büntetendők.

Végül értesítetnek az összes adóköteles felek, miként az adócékek hivatalból leendő felvétele január hó 4-én kezdetik meg s hogy a felvételnél a netáni szükséges segédlet megadni kötelesek. Ellenszegülés s egyéb a felvétel meggátolására irányuló cselekvények a törvény értelmében a legnagyobb szigorral fognak büntetenni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 12-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén elsőnek *Madarász Imre* beszélt a kvótajavaslat ellen. A szabadelvűek közül számosan választóik előtt oly módon nyilatkoztak, hogy mintegy fenyegettek bármely jövő kormányt, mely emelni akarná a kvótát. Most pedig — megszavazzák.

Szmialovszky Valér az ellenzék folytonos közbeszólásai mellett azt igyekezett bizonyítani, hogy Magyarország harminckét év alatt minden téren husz perccel szaporodott.

Kolozsvári Kiss István pompás humorral beszélt a kvóta ellen. Ausztria hasát semmi-fele kvóta ki nem elégíti.

Vészi József és *Kolozsvári Kiss István* között csekély személyes vita folyt le ezután. *Széll Kálmán* miniszterelnök benyújtotta az állami számvevőszéknek a tulkiadásokról szóló jelentést.

Az ülés két óra után végződött.

T Á V I R A T O K.

— **A politikai helyzet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház csütörtöki ülésén *Széll Kálmán* miniszterelnök javasolni fogja, hogy a Ház ülései három óráig tartsanak. Tudósítónk értesülése szerint, a miniszterelnök már megállapodott az ellenzéki vezérekkel.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

10710. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Nenadovits Mátó lothárdi lakos végrehajthatónak, Bosnyák Mari és társai végrehajtást szenvedők ellen 52 frt 45 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Lothárd község határában fekvő s a lothárdi 31. sz. betétben felvett I. 1—6. sorsz. alatt felvett ingatlanokra és 66. d. i. sz. házra 515 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi december hó 14-ik napján d. e. 9 órakor Lothárd község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak, azonban 234 frt 30 kr. vételáron alul nem.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 51 frt 50 krt. készpénzben, vagy az 1881. é. nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi október hó 20-an, a kir. törvényszék mint tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz

kir. trvszéki bíró.

Pereked község alulírott elüljárósága részéről ezen-
nel közzététetik, hogy a Schraub-féle hagyatékhöz tartozó
korcsmaház
1899. évi december hó 14-én délután 2 órakor 2 évre
haszonbérbe fog adatni, 1900. január hó 1-től 1901. de-
cember hó 31-ig terjedő időre.
Az árverési feltételek a berkesdi körjegyzői irodá-
ban megteudhatók.
Pereken, 1899. december hó 9-én.

Hirdetmény.

Az elüljáróságs.

Hirdetmény.

Közzéteszem, hogy Kann Ignácz csódtömegéhez tartozó

Sörház-utca 12. sz. alatti ház

f. hó 15-én d. e. 9 órakor a pécsi kir. Törvényszék épületében levő árverési szobában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek eladatni fog.

Az ingatlan, mely áll egy 6 szobás lakás-, fürdőszoba- s mellékhelyiségeiből, továbbá két nagy irodaszoba, négy lóra istálló, kocsifélszer, mosókonyha, nagy udvar s egyéb helyiségekből, naponta a délutáni órákban közbenjöttöm mellett megtekinthető.

Dr. Fürst Győző

tömeggondnok.

Hirdetmény.

Vagyonbukott **SCHMITZ SOMA** pécsi ruhakereskedő csódválasztmányja által mai napon megtartott ülésben nyert megbízatásom folytán ezennel közhírré teszem, hogy:

1. a tömeghez tartozó és a leltárban 1—87 és 253—256. tétel alatt összeirt **butorok és lakás-berendezési ingóságok**, melyek beszerzési ára 2442 frt 20 krban, — becsértéke pedig 564 frt 50 krban állapított meg a leltározás alkalmával, — továbbá

2. a csódleltár 88—252, 257—1914. tétele alatt összeirt 20127 frt 70 kr. beszerzési áru és 6577 frt 43 kr. becsértékű **kész férfi- és gyermekruhák, bolti felszerelési tárgyak és Wertheim-pénztár zárt ajánlati tárgyalás útján** együttesen, vagy pedig a fentebbi elkülönítés szerint két csoportban, készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Felhívom tehát a venni szándékozók, hogy zárt ajánlataikat a fentebb ki-tüntetett becsérték 10%-a, vagyis 56 frt 45 kr., illetve 657 frt 45 kr. bánatpénz lefizetése mellett Dr. Kaufer Jenő ügyvéd urnál, mint a csódválasztmány elnökénél,

f. évi december hó 16. napjának déli 12 órájáig

nyujtsák be, mert később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlati uton eladás alá kerülő ingóságok leltára ügyvédi irodámban a hivatalos órák alatt betekinthező; az eladandó ingóságok pedig a nevezett közadós lakásán és árutelepén jelentkezés esetén közbenjöttöm mellett meg szemlélhetők.

A csódválasztmány a beérkezendő ajánlatok fölött folyó évi december hó 16. napján délutáni 3 órakor megtartandó választmányi ülésben fog határozni.

Kinek ajánlatát a választmány elfogadja, köteles a megvett ingóságokat az értesítés vételétől számítandó 48 óra alatt átvenni és a vételért készpénzben azonnal nálam lefizetni; ellenesetben bánatpénzét elveszti s a fent elősorolt ingók kárára s veszélyére új eladásra bocsájtatnak.

Az áruraktár vevője köteles a király-utca 1. sz. házban levő boltnak és műhelynek, az átvétel napjától 1900. évi május 1-ső napjáig terjedő időtartamra a csódtömeg által a bérbeadó háztulajdonosnak fizetendő bérösszeget a bolti áruk átvétele alkalmával készpénzben külön megtéríteni. — minek ellenében a vevő ezen helyiségekre, bezárólag 1900. évi május 1-ső napjáig, szerződés szerű használati jogosultságot nyer.

A benyújtott és el nem fogadott ajánlatokhoz csatolt bánatpénzek csódválasztmányi elintézés után azonnal visszafizettetni fognak; fenntartja azonban a csódválasztmány a jogot arra nézve, hogy a beérkezett ajánlatok közül szabadon választhasson, esetleg azokat mind vissza is utasíthassa.

A választmány sem a leltár helyessége-, sem pedig az áruk mennyisége- és minőségeért semminemű szavatosságot nem vállal.

A vagyon-átruházási kincstári illeték és esetleges bélyeg-költségek vevő által viselendők.

Kelt Pécsett, 1899. évi december hó 9-én.

Dr. Miltényi Miklós

ügyvéd,

mint vb. Schmitz Soma ruhakereskedő csódtömeggondnoka.